

РЕШЕНИЕ

№ 4267

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 22.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1624** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалби, подадени от К. И. Г. и С. И. Д. и Л. П. П. срещу Заповед №18-14442-22.12.2021 г., издадена от началника на СГКК-гр.С., с която на основание чл. 54, ал.2 ЗКИР, вр.чл.59, ал.1 АПК е постановен отказ за изменение в кадастралната карта и кадастралните регистри (КК и КР) на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, Столична община, одобрена със Заповед №РД-18-68/02.12.2010 г. на изп. директор на АГКК, посл. изменение на КК и КР, засягащо ПИ е със Заповед №18-4253-15.04.2021 г. на началника на СГКК-С., съгл. Скица-проект №15-460214-28.04.2021 година, състоящо се в нанасяне на ПИ с проектен идентификатор 68134.1936.1437, съгл. Нотариален акт за собственост върху ПИ, извършен по реда на чл.587, ал.1 ГПК, вписан в СлВп [населено място] на 29.03.2021 година, като акт №86, т.XLVI, рег. №18793, дело №14064 въз основа на проект за изменение в КК и КР на правоспособно по ЗКИР лица.

Наведените основания за оспорване са за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните норми-отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Иска се постановяването на съдебно решение, с което оспорената заповед да бъде отменена, а направените за съдебното производство разноски-присъдени.

С жалбите, в съдебно заседание и чрез писмената защита, депозирана в

определения за това от съда срок след приключването на устните състезания, жалбоподателите, чрез пълномощника си-адв.Г. К., поддържат, че оспорената заповед е издадена при неправилен анализ на фактите по преписката. Действителната фактическа обстановка обуславяла процедиране на исканото изменение по чл.52, ал.1, т.5 ЗКИР, т.е. да бъде извършено без издаването на заповед по чл.54, ал.4 ЗКИР, тъй като от страна на службата по геодезия, картография и кадастър е издадена скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри, а жалбоподателите са се позовали в адм. производство на акт за придобито по давност право на собственост върху недвижимия имот, чието нанасяне в КК поискали. Отделно от това поддържат, че липсва и спор за материално право, което само по себе си също изключвало приложеното от органа правно основание по чл.54, ал.2 ЗКИР.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва основателността на жалбата. Поддържа, че отказът е законосъобразен, тъй като заявителите в административното производство са поискали нанасянето на УПИ V-1438, кв.169 по стар регулационен план (РП) на м. "Връзката между [населено място] село и [населено място]", одобрен със Заповед №1323/09.04.1933 година, попадащ частично в УПИ I-за специални нужди и в улична регулация". Съгл.чл.56, ал.2 ЗОС за улиците не се съставят актове за общинска собственост и при изричното възражение на СО-район „В.“, както и поради обстоятелството, че в районната администрация не може да се идентифицират описаните в протокол от 27.12.1927 г и Записка №22, том 3, от 07.03.1931 година за вписване на акт за делба на недвижими имоти и дали попадат или са част от ПИ с проектен идентификатор 68134.1936.1437. Имотът се нанасял върху ПИ с идентификатор 68134.1936.1197 за второстепенна улица-собственост на СО, ПИ с идентификатор 68134.1936.1173-собственост на държавата, без документ за собственост, ПИ с идентификатор 68134.1936.1150-без данни за собственост и ПИ с идентификатор 68134.1936.1149-без данни за собственик. Предвид установеното застъпване с имоти собственост на държавата и общината и при наличие на изрично изразено възражение от СО- Район „В.“ следвало, че е налице спор за собственост, който не можел да се разреши от административния орган. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата, прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателите адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание пред АССГ преди приключване на устните състезания по делото, процесуалният представител на ответника-юрк Д. отправя до съда искане за присъждането и на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни (ЗС) СО чрез Район „В.“ и областният управител на Област С. чрез процесуалните си представители-юрк.Д. и юрк. Б. оспорват жалбите в съдебно заседание на 16.05.22 година.

ЗС МРРБ не се представлява.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство по издаване на оспорената пред съда заповед е започнало по Заявление с вх.№ 01-38602-26.01.2021 година, подадено от С. И. Д. и

Заявление рег. № 05-5240-13.04.2021 г. от К. И. Г. (впосл. с молба от 14.10.2021 г. С. И. Д. представя пълномощно от Л. П. П. и заявява, че същата е запозната е преписката) и приет проект за изменение с Удостоверение № 25-318475-18.12.2020 г., с което е поискано изменение на КК и КР за ПИ с идентификатори 68134.1936.1197, 68134.1936.1173, 68134.193.1150 и 68134.193.1149, изразяващо се в нанасяне на ПИ с проектен идентификатор 68134.1936.1437, съгласно Констативен нотариален акт (К.) за собственост № 86, том Х., рег. № 18793, дело № 14064 от 29.03.2021 г. Представена е комбинирана скица за пълна или частична идентичност, изработена от правоспособно лице по ЗКИР.

С К. заявителите в административното и жалбоподатели в съдебното производство С. И. Д., К. И. Г. и жалбоподателката Л. П. П. са признати за собственици (при посочени в нот. акта ид.части) на незастроен ПИ, който ПИ съгл. представена Скица-проект №15-122361/08.02.2021 година за изменение на КК и КР за ПИ с идентификатори 68134.1936.1197, 68134.1936.1173, 68134.193.1150 и 68134.193.1149 е с проектен идентификатор 68134.1936.1437.

На основание чл. 26, ал. 1 АПК са уведомени за започналото административно производство всички заинтересованите лица, вписани в КРНИ по делото собственици на имотите, засегнати от изменението, както следва:

- до МРРБ и областния управител на Област С. за ПИ 68134.1936.1173, вид собственост: държавна частна, без документ за собственост, с начин на трайно ползване-дере;

- до СО-район В. за ПИ 68134.1936.1197 вид собственост: общинска публична, без документ за собственост, с начин на трайно ползване-за второстепенна улица.

За останалите два засегнати ПИ-68134.193.1149 и 68134.193.1150 в КРНИ е вписано вид собственост: частна, без данни за собственици, съответно не е имало засегнати лица, които да бъдат уведомени.

Правото на възражение е упражнено само СО-район В., но в хода на съдебното производство срещу исканото изменение възразява и областният управител на Област С..

От фактическа страна в мотивите към оспорената заповед е посочено, че от представените документи Протокол от 27.12.1927 г. и Записка №229, том 3 от 07.03.1931 г. за вписване на акт за делба на недвижими имоти, районна администрация не можела да идентифицира същите. От СлВп. са били изискани и и съотв. изпратени преписи от Нотариален акт № 61, том Х., дело №4022/1934 г., договор за Доброволна делба с вх. рег. 263/16.01.1957 г. и записка за вписване на съдебна делба №223, том III от 27.12.1927 г., без Крепостен акт за право на собственост от 1908 г., тъй като в „Стар архив“ на Служба по вписванията-гр. С. се съхраняват актове от 1912 г. (Тези документи са посочени сред представените при нотариуса за издаването на К., бел. на съдията)

Изложил е още, че видно от представеното удостоверение на нотариус Б. Н. №1421/06.07.2020 г., издала К., въз основа на което е била изработена скицата-проект, то е за нанасяне на УПИ V-1438, кв. 169 по стар регулационен план от 1933 г. на местността „Връзката между [населено място] село и [населено място]“ с площ от 1349 км.м.

От представеното удостоверение от СО-район „В.“ се установява, че поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1936.1437 се нанася в съответствие с границите на УПИ V-1438, кв. 169 по регулационен план на м. „Връзката между [населено място]

село и [населено място]“, одобрен със Заповед № 1323/09.04.1933 г., но в съотв. с комбинираната скица поземлен имот с проектен идент. 68134.1936.1437 по действащия регулационен план на м. Панорамен път попада частично в УПИ I - за специални нужди и в улична регулация. Имотът, чието нанасяне се иска попада, както следва: с 562 кв. м в ПИ 68134.1936.1150, с 690 кв.м в ПИ 68134.1936.1149 и с 96 кв.м в ПИ 68134.1936.1437.

При тези данни е обусловил извод, че с оглед установеното застъпване с УПИ I - за специални нужди и в улична регулация по действащия РП, а по действащата КК-ПИ 68134.1936.1173, вид собственост- държавна частна, без документ за собственост и ПИ 68134.1936.1197 - за второстепенна улица, за която съгласно чл.56, ал.2 ЗОС не се изисква съставянето на АОС, и изричното възражение на кмета на СО-Район В. е налице спор за собственост, който е пречка съгл. чл.54, ал.2 ЗКИР исканото изменение да бъде одобрено.

С приетото и неоспорено от страните по делото заключение на вещото лице (ВЛ) по извършената съдебно-техническа експертиза се потвърждават фактическите установявания на ответника. Допълнително се установява още, че в Направление „Архитектура и градоустройство“ за терена, в който попада ПИ с проектен идентификатор 68134.1936.1437, не съществуват други данни за собствеността на имотите, освен в разписна книга на м. „Панорамен път - между К. и Б.“ от 1957 г.

В разписната книга, за имот № 1 от кад. лист 564, емисия преди 1956 г., е записан собственик „държавно“. В кадастралния план от 1956 г. не е нанесена улицата, представляваща поземлен имот с идентификатор 68134.1936.1197, върху част от която попада ПИ проектен идентификатор 68134.1936.1437. При направените справки ВЛ не е открило данни УПИ I- за специални нужди по действащия РП да е предоставян за управление на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи или Министерството на вътрешните работи. При извършените справки в преписките, с които са одобрявани изменения на регулационния план от 1962 г., засягащи площта на УПИ I-за специални нужди, кв. 1, ВЛ се установило, че в преписката по издаване на Заповед № РД-09-50-407/06.10.2000 г. на гл. архитект на С., с която е изменена уличната регулация между кв. 1, 2, 10, 13, се съдържа писмо от 24.07.2000 г. на Изпълнителна агенция „Дипломатически имоти в страната“, че не възразяват по изготвения проект за изменение.

В кадастралния план, емисия преди 1956 г., в кв. 169 (нов кв. 1), не е нанесен имот, идентичен с отредения през 1933 г. парцел V-1438, кв. 169. Теренът е бил отразен като държавна собственост още през 1957 г.

При извършените справки ВЛ не е открило отчуждителни преписки за територията, с които теренът е станал държавна собственост.

Улицата, нанесена в КК с идентификатор 68134.1936.1197, е изпълнена след 1956 г. върху терен, представляващ държавна собственост, която при действието на ЗОС е преминала в общинска собственост.

Описаният имот в К. за собственост, легитимиращ жалбоподателите като собственици върху незастроен поземлен представлява проектен имот 68134.1936.1437 от скица-проект № 15-122 361, издадена на 08.02.2021 г. на СГКК, [населено място], която не е приложена по делото.

Проектен имот 68134.1936.1437 от скица-проект № 15-460214-28.04.2021 г., издадена от СГКК - [населено място], приложена по делото, е идентичен с парцел V-1438, кв. 169 от регулационния план от 1933 г.

Проектен имот 68134.1936.1437 от скица-проект № 15-460214-28.04.2021 г., издадена от СГКК - [населено място], е идентичен с отредения с регулацията от 1933 г. парцел V-1438, кв. 169. В действащия регулационен план няма нанесен имот, съответстващ на парцел V-1438, кв. 169 и съответно за него не е отреждан парцел. С регулационния план на м. „Връзката между [населено място] село - [населено място]“, одобрен с Указ 138/09.04.1933 г. за улична регулация и Заповед № 1323/09.04.1933 г. за дворищна регулация, за нанесения в него имот пл. № 1438, са отредени парцели IV- 1438, V-1438 и VI-1438 в кв. 169. Отреденият парцел V-1438, кв. 169 попада върху части от имоти с пл. №№ 1438, 1439 и 1149.

В одобрения със Заповед № 452/09.11.1962 г. за местност „Панорамен път - за специални обществени нужди“ последващ регулационен план за територията, имотът (парцел V-1438) не е нанесен. Съгласно отрежданията на плана от 1962 г., площта на парцел V-1438, кв. 169 от предходния план попада в територия с отреждане за УПИ I-за специални нужди в кв. 1 и малка част - в предвидена улица.

Предвид факта, че в кадастралната основа на регулационния план от 1962 г. не съществува имот, съответстващ на парцел V-1438, кв. 169 от 1933 г., с отреждането на територията за специални нужди и за улица, не е предвидена отчуждителна процедура за процесния имот.

По твърдения на пълномощника на жалбоподателите- адв. К., имот с проектен идентификатор 68134.1936.1437 е описан в следните документи, представени по делото:

-Удостоверение от Боянско общинско управление № 1105/01.04.1925 г. (л. 267-270 от делото), в което са изброени имотите, притежавани от И. И.. В т. 8 от това удостоверение е записан имот в м. „Ш.“ от 19.7 дка, при съседни - наследниците на Н. М., път, Ст. Мл. Ш., Ф. В..

-Договор за доброволна делба от 1931 г.

- Записка за вписване на съдебна делба № 223, том 3 от 7 март 1931 г. (л. 275-281 по делото), с която се вписва протокол за разделяне на имотите на И. П. И., намиращи се в землището на [населено място], по т. 1, в дял на Б. П. П., Кръсто С. И. и С. П. П. и малолетните ѝ деца Й., Ц. и Н. П. Попови, в подточка „д“ е описан следния имот: дял четвърти от нивата в м. „Ш.“ от 3.4 дка, при съседни - път, дял трети, дол и С. М. Ш..

ВЛ сочи обаче, че от тези документи не може да се направи извод, че Б. П. П., Кръсто С. И. и С. П. П. и малолетните ѝ деца Й., Ц. и Н. П. Попови получават в дял нива в м. „Ш.“ от 3.4 дка, представляваща част от нива, цялата с площ 19.7 дка. Жалбоподателите С. И. Д. и Л. П. П., видно от представеното по делото удостоверение за наследници (л. 296-297), са наследници на Б. П. П.. За наследниците на Кръсто С. И. и С. П. П. и малолетните ѝ деца Й., Ц. и Н. П. Попови по делото няма предоставени данни и в тази връзка не може да се установи дали жалбоподателката К. И. Г. е техен наследник.

При извършените справки ВЛ установява, че липсват данни за собствеността на нанесените имоти в старите кадастрални планове, както следва:

-имот № 1148 от кадастралната основа на стар кадастрален план от 1914 г. с площ 14474 кв.м, който е частично идентичен с парцел V-1438, кв. 169 от плана от 1933 г.;

-имоти №№ 1438, 1439, 1436, 1437 от кадастралната основа на регулационния план от 1933 г., съответстващи на имот 1148 от плана от 1914 г.

Предвид липсата на данни за собствеността на имотите, нанесени в старите планове за местността, не може да се установи идентичност между имотите от старите документи

за собственост и имотите от старите кадастрални планове.

За парцел V-1438, кв. 169, отреден с регулационния план от 1933 г., идентичен с проектен имот 68134.1936.1437, няма представен по делото документ за собственост, съставен след прилагането на регулационния план от 1933 г.

Представеният по делото К. върху незастроен поземлен имот на нотариус Б. Н. на жалбоподателите е издаден за проектен имот 68134.1936.1437 от скица-проект № 15-122 361, издадена на 08.02.2021 г. на СГКК- [населено място].

Имот с проектен идентификатор 68134.1936.1437 от скица-проект № 15460214-28.04.2021 г., издадена от СГКК - [населено място], е идентичен с парцел V-1438, кв. 169 по регулационния план на м. „Връзката между [населено място] село - [населено място]“, одобрен през 1933 г., за който не се установява идентичност с имота в местност „Ш.“ от представените стари документи за собственост.

При така установеното от фактическа страна съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена от съда с определението от з.з. на 22.03.2023 година за насрочване на делото в открито с.з. (л.161 по делото) и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо съдът място излага, че намира за неоснователно, възражението на жалбоподателите, че действителната фактическа обстановка обуславя процедуране на исканото изменение по чл.52, ал.1, т.5 ЗКИР, т.е. да бъде извършено без издаването на заповед по чл.54, ал.4 ЗКИР.

Представеният от заявителите К. № 86, том X., рег. № 18793, дело № 14064 от 29.03.2021 г. е по документи-чл.587, ал.1 ГПК, а не на основание давностно владение-чл.587, ал.2 ГПК.

При първия вид констативни актове - по чл.587, ал.1 ГПК правото съществува в патримониума на молителя, преди искането му до нотариуса за констатирането на това.

При давността - признаването на молителя за собственик и издаването на нотариалния акт е моментът, от който лицето придобива собствеността върху имота на първично основание, независимо че придобивната давност може да е изтекла много преди обстоятелствената проверка.

Съгласно чл.52, ал.1, т.5 ЗКИР, Службата по геодезия, картография и кадастър издава скица-проект за недвижим имот, който не е отразен в кадастралната карта и кадастралните регистри, въз основа на проект за изменение в случаите на снабдяване с акт *за придобито по давност право на собственост или друго вещно право върху недвижим имот.*

Следователно, обратно на доводите на пълномощника на жалбоподателите, след представянето на К. по документи не е възникнало задължението за процедуране по чл.51, ал.2 ЗКИР. Съществуващата непълнота е можело да бъде отстранена по процедурания от ответника ред-чл.52, ал.4 ЗКИР.

На второ място по делото безспорно се установи, че с К. *се признава право на собственост върху ПИ имот с проектен идентификатор 68134.1936.1437 в съответствие с границите на УПИ V-1438, кв. 169 по регулационен план на м. „Връзката между [населено място] село и [населено място]“, одобрен със Заповед № 1323/09.04.1933 г., но едновременно с това безспорно се установи и това, ПИ с проектен идент. 68134.1936.1437 по*

действащия регулационен план на м. Панорамен път, одобрен със Заповед № 452/09.11.1962 г. попада частично в УПИ I - за специални нужди и в улична регулация, без данни за проведена отчуждителна процедура, но още в разписната книга преди 1956 година имотът е бил записан като държавен. Предвид факта, че в кадастралната основа на регулационния план от 1962 г. не съществува имот, съответстващ на парцел V-1438, кв. 169 от 1933 г., с отреждането на територията за специални нужди и за улица, не е била предвидена отчуждителна процедура за процесния имот.

Следователно обвързващата доказателствена сила на К. досежно удостовереното с него право на собственост обхваща извършената от нотариуса преценка, а именно че жлбоподателите се легитимират по документи като собственици на ПИ имот с проектен идентификатор 68134.1936.1437 в съответствие с границите на УПИ V-1438, кв. 169 по стар регулационен план, но не и по сега действащия РП.

За съда редица въпроси, някои от тях макар и извън предмета на делото, будят съмнение: Защо имотът е индивидуализиран по скица-проект в нотариалното производство по издаване на К. по стар РП, а не по действащия от 1962 г.; Ако имотът никога не е бил отчуждаван и фактическата власт върху имот не е била загубена на правно основание, защо собствениците на имота не са забелязали и не са предприели никакви правни действия от 1962 година насам, когато парцел V-1438, кв. 169 по стария РП от 1933 г., с РП от 1962 попада в територия с отреждане за УПИ I-за специални нужди в кв. 1 и малка част - в предвидена улица; Защо същото бездействие продължава и към 2010 година, когато е одобрена КК. Кой е упражнявал фактическа власт върху имота през годините досега и имотът съществувал ли е обективно с оградени граници.

Тези съмнения на съда се обосновават допълнително и с установеното от заключението на вещото лице, че имот с проектен идентификатор 68134.1936.1437 от скица-проект № 15460214-28.04.2021 г. на СГКК - [населено място] за целите на нотариалното производство по издаване на К., е идентичен с парцел V-1438, кв. 169 по регулационния план на м. „Връзката между [населено място] село - [населено място]“, одобрен през 1933 г., за който обаче не се установява идентичност с имота в местност „Ш.“ от представените стари документи за собственост- Удостоверение от Боянско общинско управление № 1105/01.04.1925 г., Договор за доброволна делба от 1931 г., Записка за вписване на съдебна делба № 223, том 3 от 7 март 1931 г.

При тези данни за съда изглежда възможно чрез производството по издаване на К. по документи и изменение на КК и КР, а впоследствие и на действащия РП на основанието по чл.134, ал.2 АПК да се цели заобикаляне на пропуснатата реституция или решаване на спор за материално право, или завземане на имоти, нанесени в КК и КР без данни за собственици или без документи за собственост.

Същественото за предмета на делото обаче е категорично установеното застъпване с ПИ 68134.1936.1197, вид собственост- общинска публична, начин на трайно ползване-второстепенна улица, без документ за собственост, който по арг.от чл.56, ал.2 ЗОС не е и необходим, и възражението в хода на

административното производство от СО-Район В.. Нанасянето върху вече нанесен имот обективира спор за собственост и е недопустимо същият да бъде разрешаван в административносъдебното производство. (Решение № 7803 от 29.06.2021 г. на ВАС по адм. д. № 11069/2020 г., II о.; Решение № 2962 от 25.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7831/2019 г., II о.; Решение № 1451 от 3.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8330/2020 г., II о).

Това е достатъчно основание за постановяване на отказ за изменение на КК и КР по смисъла на ал. 2, чл. 54 ЗКИР, тъй като е налице забрана за изменение на КК и КР при индиция за наличие на спор за собственост. Източниците на вещни права за страните, съотв. за приложена регулация или неприложена регулация са ирелевантни / Решение № 1451 от 3.02.2021 г. на ВАС по адм. д. № 8330/2020 г., II о./

Като е отказал на това основание да одобри поисканото изменение, ответникът е постановил материално законосъобразен акт.

При извършената цялостна проверка съдът не констатира и друго основание по чл.146 АПК, което да обуславя отмяната на акта. Заповедта е издадена от компетентен орган-началника на СГКК-С.. Компетентността на органа произтича от чл.54 ал.4 ЗКИР, съгл. който измененията в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота.

Спазено е изискването за форма на адм.акт-59, ал.2 АПК и чл.54, ал.4 ЗКИР-актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила- ЗС са били надлежно уведомени за началото на производството и неговия предмет, а подаденото възражение разгледано в мотивите към заповедта.

При този изход на спора, предмет на делото, правото на разноски за съдебното производство е възникнало за ответника и ЗС, за които оспореният акт е благоприятен-чл.143, ал.3 и ал.4 АПК. То е своевременно упражнено само от ответника, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането на юрисконсултско възнаграждение (чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК), което съдът на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 200 лева, при съобразяване с предмета на делото, по-високата му фактическа и правна сложност в сравнение с типичната за този вид дела и проведените 4 открити съдебни заседания.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София- град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбите на К. И. Г., С. И. Д. и Л. П. П. срещу Заповед №18-14442-22.12.2021 г., издадена от началника на СГКК-гр.С.

ОСЪЖДА К. И. Г. с ЕГН [ЕГН], С. И. Д. с ЕГН [ЕГН] и Л. П. П. с [ЕГН] да

заплатят на Агенцията по геодезия, картография и кадастър-гр. сумата в размер на 200 (двеста лева) лева, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, подадена чрез Административен съд-София град, пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: